

עלידי חיתוך מקום הסדק, אולם לימים יצא השופר מכלל שימוש עקב סדקים שהיו לארכו, והרבי תקע בשופר השחור (אף ששופר הצ"צ המשיך לעמוד לפניו).

בשנים הראשונות, לאחר התפילה הרבי היה הולך לתקוע עבור הרבנית. הרבי היה צועד כשידו הק' מכסה על כיסו, אך פעמים אירע שראו את השופר המונח בכיס.

בעת סיום כל סדרת תקיעות, בזמן ה'ויתודה בלחש', שהה הרבי לזמן מה, הרכין את ראשו הק', וכיסה את פניו שוב בטלית, כאשר השופר אחוז בידו (בשנת תשנ"ב הפסיק בזמן זה למשך שניה או שתיים לכל היותר).

היו שנים שהתקיעות נמשכו בקלות רבה, והיו אשר ארכו זמן רב ונמשכו בקושי. לעתים התחילו בקלות והפכו להיות בקושי, ולפעמים רק ה'תקיעה גדולה' הייתה בקושי, והקודמות לה נמשכו בצורה חלקה. פעמים החליף הרבי שופרות במהלך התקיעות, מהמונחים לפניו, אך על פי רוב תקע באותו השופר בכל משך התקיעות.

כאשר התקיעות לא נמשכו בקלות, הרבי היה מתאמץ באופנים שונים – מנגב את פי השופר, מזיז את השופר על שפתותיו הק', ולעתים התכסה שוב בטלית למשך כמה דקות. באותם רגעים היה קשה מאוד להביט על הרבי, והרי כל אחד מבין את גודל המעמד והשעה. [מספרים, שבמהלך חודש אלול, כאשר הרבי היה תוקע לעצמו בשופר

בחדרו הק', התקיעות נמשכו בקלות יתר. עובדה זו מצטרפת למה שהורגש במוחש אצל כל אחד מהנוכחים אשר "אינם צריכים ראיות על זה" – אשר הקושי שהיה בתקיעות בראשיהשנה, כמו המעמד העילאי כולו, היה קשור ל'סדרים' שהרבי פועל בעת התקיעות בכל העולמות...]

כך נמשכות התקיעות, לעתים משך שעה ארוכה למדי, כאשר המתח בקהל החש שכאן נגזר דינו של עם ישראל, ורואה לנגד עיניו את הרועה מתאמץ בכוחות עילאיים לבטל קטרגים ולהשפיע אך טוב וחסד, בלתי ניתן לתיאור. ולעתים, התקיעות עוברות ברצף ובצורה 'חלקה', ללא כל עיכוב – ביטוי נוסף לפעולות השמימיות שהרבי פועל עלידי התקיעות.

את התרועה האחרונה הרבי תקע באריכות ובהקפדה רבה, וכאשר היא לא נמשכה בקלות, הייתה היא לבדה יכולה להימשך זמן רב. אירע פעם, בא' משנות ה'למ"ד, שהיא ארכה כארבעים דקות תמימות (!), כאשר לא יצא כל קול מהשופר, ואולם לפתע החל לצאת קול והרבי תקע את התרועה ללא הפסק, כאשר פניו הק' אדומות במאוד.

התענוג העצמי

לאחר סדר התקיעות, כאשר התחושה ב־770 מרוממת, ובקרב החסידים מורגש 'שחרור' מסויים אחר סדר העבודה של התקיעות ו'מאבק האיתנים' עם המשטין על עם ישראל, אומר הרבי בניגון מיוחד, בקול גבוה וברגש רב את שלושת הפסוקים, כאשר מפסוק לפסוק קולו גובר ועולה: